

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 57.189/1
van 2 april 2015

over

een voorontwerp van
ordonnantie 'houdende
algemene regels betreffende de
inhouding, de terugvordering
en de niet-vereffening van
subsidies op het vlak van
werkgelegenheid en economie'

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

avis 57.189/1
du 2 avril 2015

sur

un avant-projet d'ordonnance
'portant des règles générales
relatives à la rétention, au
recouvrement et à la
non-liquidation des
subventions en matière
d'emploi et d'économie'

Op 2 maart 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Tewerkstelling, Economie en Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van ordonnantie 'houdende algemene regels betreffende de inhouding, de terugvordering en de niet-vereffening van subsidies op het vlak van werkgelegenheid en economie'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 26 maart 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, Wilfried Van Vaerenbergh en Wouter Pas, staatsraden, Marc Rigaux en Michel Tison, assessoren, en Wim Geurts, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Paul DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Marnix Van Damme, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 2 april 2015.

*

Le 2 mars 2015, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Emploi, de l'Économie et de la Lutte contre l'Incendie et l'Aide médicale urgente à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet d'ordonnance 'portant des règles générales relatives à la rétention, au recouvrement et à la non-liquidation des subventions en matière d'emploi et d'économie'.

L'avant-projet a été examiné par la première chambre le 26 mars 2015. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH et Wouter PAS, conseillers d'État, Marc RIGAUX et Michel TISON, assesseurs, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Paul DEPUYDT, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Marnix VAN DAMME, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 2 avril 2015.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van ordonnantie strekt ertoe een uniforme regeling tot stand te brengen inzake de inhouding, de terugvordering en de niet-vereffening van subsidies op het vlak van werkgelegenheid en economie. Het is de bedoeling dat met de ontworpen regeling niet wordt geraakt aan de algemene regels inzake terugbetaling van subsidies die zijn vervat in de organieke ordonnantie van 23 februari 2006 ‘houdende de bepalingen die van toepassing zijn op begroting, de boekhouding en de controle’ en dat in het ontwerp enkel die gevallen worden geregeld die niet in de voornoemde ordonnantie worden geregeld.

2. In het ontwerp wordt het materieel toepassingsgebied ervan omschreven (artikel 2), worden de gronden voor en de procedure van de inhouding, de terugvordering en de niet-vereffening van subsidies geregeld (artikelen 3 tot 6) en worden diverse normatieve teksten gewijzigd door erin een verwijzing naar de ontworpen ordonnantie in te schrijven (artikelen 7 tot 23). Daarbij betreft het ook normatieve teksten in aangelegenheden waarvoor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest door de zesde staatshervorming bevoegd is geworden.

BEVOEGDHEID VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

3. Er rijst enkel een bevoegdheidsprobleem voor de artikelen 3, § 4, en 6, eerste lid, van het ontwerp.

3.1. Artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’, luidt:

“Tot onmiddellijke terugbetaling van de subsidie is gehouden de begunstigde:

- 1° die de voorwaarden niet naleeft, waaronder de subsidie werd verleend;
- 2° die de subsidie niet aanwendt voor de doeleinden, waarvoor zij werd verleend;
- 3° die de in artikel 12 bedoelde controle verhindert.

Blijft de begunstigde van de subsidie in gebreke de in artikel 11 bedoelde verantwoording te verstrekken, dan is hij gehouden tot terugbetaling ten belope van het deel dat niet werd verantwoord.”

In artikel 13 van de voornoemde wet van 16 mei 2003 worden de gevallen bepaald waarin de begunstigde tot onmiddellijke terugbetaling van de subsidie is gehouden. Zoals er in het verleden al is op gewezen komt het de gemeenschappen en de gewesten niet toe om inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies “algemene bepalingen” te hernemen, maar enkel om buiten dit wettelijk kader in deze materies in strengere regels te voorzien.¹

¹ Zie reeds *Parl.St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/18, p. 543.

Het merendeel van de gevallen van terugvordering die worden opgesomd in artikel 3 van het ontwerp komt neer op een verstrenging van de in artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 vervatte regeling. Enkel in artikel 3, § 4, van het ontwerp is dat niet het geval. Die bepaling luidt immers:

“De Brusselse Hoofdstedelijke Regering kan van terugvordering afzien wanneer het terug te vorderen bedrag naar haar oordeel te gering is.”

De aangehaalde bepaling komt erop neer dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bevoegd wordt gemaakt om van terugvordering af te zien van bepaalde subsidies waarvan het bedrag door haar wordt bepaald omdat die volgens haar te gering zijn.² Dergelijke bepaling wijkt af van artikel 13 van de wet van 16 mei 2003, maar niet in strengere zin, en kan om die reden geen doorgang vinden.

3.2. Het beroep tot nietigverklaring of de vordering tot schorsing van een administratieve beslissing bij de Raad van State hebben geen schorsende werking. Door in artikel 6, eerste lid, van het ontwerp dit principe weliswaar louter te bevestigen wekken de stellers minstens de indruk dat de ordonnantiegever bevoegd zou zijn om regelend op te treden inzake de schorsende werking, wat evenwel niet het geval is. Artikel 6, eerste lid, dient dan ook uit het ontwerp te worden weggelaten.

VORMVEREISTEN

4. Uit artikel 3, 2°, van de ordonnantie van 29 maart 2012 ‘houdende de integratie van de genderdimensie in de beleidslijnen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest’ volgt dat elke minister of staatssecretaris voor elk wetgevend of reglementair ontwerp dat onder zijn bevoegdheden valt, een evaluatieverslag moet opstellen van de impact ervan op de respectieve situatie van vrouwen en mannen, “gendertest” genaamd.³ Die bepaling is overeenkomstig artikel 9, eerste lid, ervan in werking getreden “vanaf de eerste dag van de nieuwe legislatuur die volgt op de legislatuur die loopt op het moment van de inwerkingtreding van deze ordonnantie”, zijnde 10 juni 2014. Bijgevolg is de verplichting om een gendertest op te stellen van toepassing op elk vanaf die datum aangenomen wetgevend of reglementair ontwerp.

Bij artikel 3, 2°, van de ordonnantie van 29 maart 2012 wordt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering gemachtigd om het model-evaluatieverslag te regelen van de gendertest. In artikel 13 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 24 april 2014 ‘houdende de uitvoering van de ordonnantie van 29 maart 2012 houdende de integratie van de genderdimensie in de beleidslijnen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest’

² In het ontwerp worden trouwens geen criteria vermeld op grond waarvan de Brusselse Hoofdstedelijke Regering kan beslissen of het terug te vorderen bedrag “te gering is” of niet, zodat de in artikel 3, § 4, van het ontwerp vervatte delegatie van bevoegdheid aan de Brusselse Hoofdstedelijke Regering hoe dan ook te onbepaald is om toelaatbaar te kunnen worden geacht.

³ Tijdens de parlementaire voorbereiding van de ordonnantie van 29 maart 2012 is uitdrukkelijk bevestigd dat dat vormvereiste verplicht is voor elk wetgevend of reglementair ontwerp (zie adv.RvS 48.988/AV/4 van 31 januari 2011 over een voorontwerp dat tot die ordonnantie heeft geleid, *Parl.St. Br.H.Parl.* 2010-11, nr. A-191/1, 14 en 15, alsook het commissieverslag, *Parl.St. Br.H.Parl.* 2011-12, nr. A-191/2, 14 en 16-19).

wordt bepaald dat de gendertest, die als bijlage bij dat besluit is gevoegd, wordt ingevuld door de personen die de nieuwe reglementering opstellen. Die gendertest blijkt nog niet te zijn ingevuld.

Noch in de voormelde ordonnantie, noch in het uitvoeringsbesluit ervan kan een uitzonderings- of vrijstellingsgrond worden gevonden op grond waarvan de gendertest voor bepaalde materies niet verplicht zou zijn. In het model van de gendertest, gevoegd als bijlage bij het voormelde uitvoeringsbesluit, komen weliswaar in rubriek I, C, een aantal gevallen voor van niet-toepassing door ontheffing, alsook, in rubriek I, D, twee vragen aan de hand waarvan kan worden bepaald of het uitvoeren van de gendertest hetzij irrelevant en dus onnodig is, hetzij relevant en dus moet worden uitgevoerd. Indien de ontworpen regeling noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks betrekking heeft op personen (vraag D.1) én indien in het toepassingsgebied ervan geen onevenwicht bestaat tussen vrouwen en mannen (wat betreft middelen, rechten, deelname, waarden, enz.) (vraag D.2), moet de gendertest niet worden uitgevoerd. Om dat laatste te kunnen aantonen, moet de gendertest evenwel worden ingevuld, in elk geval wat betreft rubriek I, en alsnog samen met het voorontwerp van ordonnantie aan de Regering worden voorgelegd, conform artikel 13 van het voormelde uitvoeringsbesluit.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Indieningsbesluit

5. In het indieningsbesluit dient te worden geschreven “De Minister van Economie en Tewerkstelling is ermee belast bij het parlement het ontwerp van ordonnantie in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:”.

Artikel 3

6. Aan de gemachtigde werd gevraagd of in artikel 3, § 1, eerste lid, 1°, van het ontwerp waar nodig niet de periode na het toekennen van de subsidie moet worden vermeld gedurende welke deze kan worden teruggevorderd.

De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

“In de memorie van toelichting wordt uitgelegd dat de auteurs van dit ontwerp zich geenszins geroepen voelen om te raken aan de organieke ordonnantie van 23 februari 2006 houdende de bepalingen die van toepassing zijn op de begroting, de boekhouding en de controle, inzonderheid niet aan haar regels die algemeen van toepassing zijn en moeten blijven, en dat bijgevolg niet wordt getornd aan de verjaringstermijnen uit de ordonnantie van 2006 voor de terugbetaling van de onterechte subsidies (met name geregeld in artikel 98). Er wordt ook verduidelijkt dat het ontwerp daar niet in tegenspraak mee is, maar er een aanvulling op vormt, specifiek voor de aangelegenheden inzake de economie- en werkgelegenheidssubsidies. Daar waar het om een aanvulling gaat, wordt dit duidelijk gemaakt (zie art. 3 van het ontwerp, uitdrukkelijk vermeld als aanvulling op artikel 94 van de ordonnantie van 2006). Daar waar de tekst geen aanvulling invoert op de ordonnantie van 2006, is geen vermelding vereist aangezien er geen misverstand of een schijn van tegenspraak mogelijk is: bij gebrek aan andersluidende bepaling blijven de beschikkingen [van] de ordonnantie van 2006 onverkort van toepassing (b.v. art. 98).”

Deze verduidelijking ten spijt moet worden vastgesteld dat het erin vermelde artikel 98 van de organieke ordonnantie van 23 februari 2006 enkel betrekking heeft op salarissen en voorschotten daarop, evenals inzake vergoedingen, toelagen of uitkeringen die een toebehoren van de salarissen vormen of ermee gelijkstaan. Bovendien vormt de toekenning van een subsidie geen schuldvordering van of op de overheid die de gemeenrechtelijke verjaringstermijn van vijf jaar kan doen ingaan. De vraag omtrent het inschrijven in artikel 3, § 1, eerste lid, 1°, van het ontwerp, van de periode gedurende welke de subsidie kan worden teruggevorderd blijft derhalve relevant.

7. In artikel 3, § 1, eerste lid, 2°, van het ontwerp wordt gerefereerd aan “definitief geworden administratieve geldboeten”. Door de gemachtigde werd bevestigd dat hiermee alle niet-betaalde gewestelijke administratieve geldboeten worden beoogd. Dit zou het best in de tekst van de ontworpen bepaling worden geëxpliciteerd.

Daarenboven rijst de vraag of, ter wille van de praktische werkbaarheid, het geen aanbeveling verdient dat de eventuele doorstorting wordt geregeld aan de instantie aan wie de administratieve geldboete toekomt. Dat zou de duidelijkheid van de regeling ten goede komen indien de schuldvergelijking mede betrekking heeft op een administratieve geldboete die bijvoorbeeld wordt opgelegd door een gewestinstelling met afzonderlijke rechtspersoonlijkheid en begroting, zoals het Brussels Instituut voor Milieubeheer.

Artikel 9

8. In het ontworpen artikel 7, eerste lid, van de ordonnantie van 13 januari 1994 ‘betreffende de bevordering van de buitenlandse handel van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest’ impliceert de zinsnede “, tenzij de regering met de overdracht haar instemming heeft betuigd” voor de begunstigde een voordeel dat hem niet wordt verleend indien toepassing wordt gemaakt van artikel 3, § 1, eerste lid, 1°, b), van het ontwerp. Het verdient aanbeveling om in de memorie van toelichting een verantwoording voor dat onderscheid op te nemen.

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET D'ORDONNANCE

1. L'avant-projet d'ordonnance soumis pour avis entend mettre en place un régime uniforme en ce qui concerne la rétention, le recouvrement et la non-liquidation des subventions en matière d'emploi et d'économie. L'intention est que le régime en projet n'affecte pas les règles générales relatives au remboursement des subventions, contenues dans l'ordonnance organique du 23 février 2006 'portant les dispositions applicables au budget, à la comptabilité et au contrôle' et que le projet ne règle que les cas qui ne sont pas prévus par l'ordonnance précitée.

2. Le projet définit le champ d'application matériel des dispositions (article 2), règle les motifs et la procédure de rétention, de recouvrement et de non-liquidation de subventions (articles 3 à 6) et modifie différents textes normatifs en y inscrivant une référence à l'ordonnance en projet (articles 7 à 23). À cet égard, il concerne également des textes normatifs portant sur des matières pour lesquelles la Région de Bruxelles-Capitale est devenue compétente consécutivement à la sixième réforme de l'État.

COMPÉTENCE DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE

3. Seuls les articles 3, § 4, et 6, alinéa 1er, du projet soulèvent un problème de compétence.

3.1. L'article 13 de la loi du 16 mai 2003 'fixant les dispositions générales applicables aux budgets, au contrôle des subventions et à la comptabilité des communautés et des régions, ainsi qu'à l'organisation du contrôle de la Cour des comptes', s'énonce comme suit :

« Est tenu de rembourser sans délai le montant de la subvention, le bénéficiaire qui :

1° ne respecte pas les conditions d'octroi de la subvention;

2° n'utilise pas la subvention aux fins pour lesquelles elle est accordée;

3° met obstacle au contrôle visé à l'article 12.

Lorsque le bénéficiaire de la subvention reste en défaut de fournir les justifications visées à l'article 11, il est tenu au remboursement à concurrence de la partie non justifiée ».

L'article 13 de la loi précitée du 16 mai 2003 définit les cas où le bénéficiaire est tenu de rembourser la subvention sans délai. Comme cela a déjà été souligné par le passé, les communautés et les régions ne peuvent pas reproduire des « dispositions générales » en matière de contrôle sur l'octroi et l'emploi des subventions, mais uniquement, au-delà de ce cadre légal, prévoir des règles plus sévères dans ces matières ¹.

¹ Voir déjà *Doc. parl.*, Chambre, 1988-89, n° 635/18, p. 543.

La majorité des cas de recouvrement énumérés à l'article 3 du projet reviennent à renforcer la rigueur du régime contenu à l'article 13 de la loi du 16 mai 2003. Seul l'article 3, § 4, du projet, y fait exception. En effet, cette disposition s'énonce comme suit :

« Il est loisible au Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de renoncer au recouvrement s'il juge le montant à récupérer trop peu important ».

La disposition précitée revient à autoriser le gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale à renoncer au recouvrement de certaines subventions dont il détermine le montant car il l'estime trop faible². Pareille disposition déroge à l'article 13 de la loi du 16 mai 2003, mais sans aller dans un sens plus sévère, et ne peut donc pas être adoptée.

3.2. Le recours en annulation ou la demande de suspension d'une décision administrative auprès du Conseil d'État n'ont pas d'effet suspensif. Certes, à l'article 6, alinéa 1er, du projet, les auteurs ne font que confirmer ce principe, mais ils donnent, à tout le moins l'impression que le législateur régional bruxellois serait compétent pour légiférer en matière d'effet suspensif, ce qui n'est cependant pas le cas. L'article 6, alinéa 1er, doit dès lors être omis du projet.

FORMALITÉS

4. Il résulte de l'article 3, 2°, de l'ordonnance du 29 mars 2012 'portant intégration de la dimension de genre dans les lignes politiques de la Région de Bruxelles-Capitale' que, pour tout projet d'acte législatif ou réglementaire relevant de ses compétences, chaque ministre ou secrétaire d'État doit établir un rapport d'évaluation de l'impact du projet sur la situation respective des femmes et des hommes, dénommé « test gender »³. Selon l'article 9, alinéa 1er, de l'ordonnance, cette disposition est entrée en vigueur « dès le premier jour du début de la nouvelle législature suivant celle en cours au moment de l'entrée en vigueur de la présente ordonnance », soit le 10 juin 2014. Il s'ensuit que l'obligation de réaliser un test gender s'applique à tout projet d'acte législatif ou réglementaire adopté à partir de cette date.

L'article 3, 2°, de l'ordonnance du 29 mars 2012 autorise le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale à régler le modèle de rapport d'évaluation du test gender. L'article 13 de l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 24 avril 2014 'portant exécution de l'ordonnance du 29 mars 2012 portant intégration de la dimension de genre dans les lignes politiques de la Région de Bruxelles-Capitale' prévoit que le test gender annexé à cet arrêté est complété par les personnes qui rédigent la nouvelle réglementation. Il s'avère que ce test gender n'a pas encore été complété.

² Le projet ne précise d'ailleurs pas les critères permettant au gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de décider si le montant à recouvrer est « trop peu important » ou non, si bien que la délégation de pouvoir à ce gouvernement, contenue à l'article 3, § 4, du projet, est en tout état de cause trop imprécise pour pouvoir être admise.

³ Les travaux préparatoires de l'ordonnance du 29 mars 2012 confirment expressément que cette formalité est obligatoire pour tout projet d'acte législatif ou réglementaire (voir l'avis C.E. 48.988/AG/4 du 31 janvier 2011 sur un avant-projet devenu cette ordonnance, *Doc. parl.*, Parl. Rég. Brux.-Cap., 2010-11, n° A-191/1, pp. 14 et 15, ainsi que le rapport de la commission (*Doc. parl.*, Parl. Rég. Brux.-Cap. 2011-12, n° A-191/2, pp. 14 et 16-19).

Ni l'ordonnance précitée, ni son arrêté d'exécution ne prévoient d'exception ou de cause de dispense sur la base desquelles le test gender ne serait pas obligatoire dans certaines matières. Il est vrai que la rubrique I, C, du modèle de test gender, annexé à l'arrêté d'exécution précité, mentionne un certain nombre de cas de non-application pour exemption, et que la rubrique I, D, pose deux questions qui doivent permettre de déterminer si la réalisation du test gender est soit dépourvue de pertinence et donc inutile, soit pertinente et par conséquent obligatoire. Si le dispositif en projet ne touche pas des personnes, ni directement ni indirectement (question D.1), et si son champ d'application ne comporte pas de déséquilibre entre femmes et hommes (en ce qui concerne les ressources, les droits, la participation, les valeurs, etc.) (question D.2), le test gender ne doit pas être effectué. Toutefois, pour en faire la démonstration, il faut en tous cas compléter la rubrique I du test gender et, conformément à l'article 13 de l'arrêté d'exécution précité, le soumettre encore au Gouvernement avec l'avant-projet d'ordonnance.

EXAMEN DU TEXTE

Arrêté de présentation

5. Dans l'arrêté de présentation, on écrira « Le Ministre de l'Économie et de l'Emploi est chargé de présenter au Parlement le projet d'ordonnance dont la teneur suit : ».

Article 3

6. Il a été demandé au délégué si, à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, 1°, du projet, il ne faut pas mentionner, le cas échéant, la période durant laquelle la subvention peut être recouvrée après avoir été octroyée.

À cet égard, le délégué a déclaré ce qui suit :

« In de memorie van toelichting wordt uitgelegd dat de auteurs van dit ontwerp zich geenszins geroepen voelen om te raken aan de organieke ordonnantie van 23 februari 2006 houdende de bepalingen die van toepassing zijn op de begroting, de boekhouding en de controle, inzonderheid niet aan haar regels die algemeen van toepassing zijn en moeten blijven, en dat bijgevolg niet wordt getornd aan de verjaringstermijnen uit de ordonnantie van 2006 voor de terugbetaling van de onterechte subsidies (met name geregeld in artikel 98). Er wordt ook verduidelijkt dat het ontwerp daar niet in tegenspraak mee is, maar er een aanvulling op vormt, specifiek voor de aangelegenheden inzake de economie- en werkgelegenheidssubsidies. Daar waar het om een aanvulling gaat, wordt dit duidelijk gemaakt (zie art. 3 van het ontwerp, uitdrukkelijk vermeld als aanvulling op artikel 94 van de ordonnantie van 2006). Daar waar de tekst geen aanvulling invoert op de ordonnantie van 2006, is geen vermelding vereist aangezien er geen misverstand of een schijn van tegenspraak mogelijk is: bij gebrek aan andersluidende bepaling blijven de beschikkingen [van] de ordonnantie van 2006 onverkort van toepassing (b.v. art. 98) ».

En dépit de ces explications, force est de constater que l'article 98 de l'ordonnance organique du 23 février 2006 qui y est mentionné ne concerne que les traitements, les avances sur ceux-ci ainsi que les indemnités, les allocations ou les prestations qui sont accessoires ou similaires aux traitements. En outre, l'octroi d'une subvention ne constitue pas une créance des

pouvoirs publics, ou à charge de ceux-ci, susceptible de faire courir le délai de prescription de droit commun de cinq ans. La question relative à l'inscription, dans l'article 3, § 1er, alinéa 1er, 1°, du projet, de la période de recouvrement de la subvention reste par conséquent pertinente.

7. L'article 3, § 1er, alinéa 1er, 2°, du projet mentionne les « amendes administratives (...) qui sont devenues définitives ». Le délégué a confirmé que cette formule vise toutes les amendes administratives régionales non payées. Mieux vaudrait le préciser dans le texte de la disposition en projet.

Par ailleurs, la question se pose de savoir s'il n'est pas recommandé, pour des raisons de mise en œuvre pratique, de régler le versement éventuel à l'organisme auquel revient l'amende administrative. Le régime gagnerait en clarté si la compensation concernait également une amende administrative infligée par exemple par un organisme régional doté d'une personnalité juridique et d'un budget distincts, tel que l'Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement.

Article 9

8. À l'article 7, alinéa 1er, en projet, de l'ordonnance du 13 janvier 1994 'concernant la promotion du commerce extérieur de la Région de Bruxelles-Capitale', le membre de phrase « , à moins que le Gouvernement n'ait donné son accord à la cession » implique pour le bénéficiaire un avantage qui ne lui est pas accordé en cas d'application de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, 1°, b), du projet. Il est recommandé de justifier cette distinction dans l'exposé des motifs.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME